

ligheden til at betale skat af indtægter, som ikke eksisterer.

Jeg vil da også godt pointere, at der altså er en række mindre anpartsselskaber, der i denne situation må føle sig lidt snydt af regeringens udspil, fordi mange mindre virksomheder har valgt at forhøje deres indskudte kapital til disse 200.000 kr. fra 1. januar 1997 for at bevare muligheden for at betale skat i det efterfølgende år. Med regeringens lovforslag tvinges de små anpartsselskaber alligevel til at betale skatten som en acontoskat i indkomståret.

Man må så konkludere, at med den viden, de nu vil få, havde det slet ikke været nødvendigt at forhøje deres likviditetsbeholdning, og de kunne måske i stedet have anvendt pengene til at investere for.

I det hele taget synes jeg, man kan undre sig lidt over den form for købmandskab, som regeringen lægger for dagen med dette lovforslag for at opnå en hurtig gevinst. Finansministeren har over for Folketingets Finansudvalg oplyst, at staten i løbet af 1998 og 1999 vil opnå et ekstra provenu på dette forslag på 3,9 mia. kr. Men hvis vi kigger lidt længere frem, er provenuet faktisk væk, når vi når hen over årtusindskiftet, så der er igen tale om, at det er kortsigtede indtægter, der på et eller andet tidspunkt vil forsvinde igen.

Venstre finder, at både staten og virksomhederne kommer til at tabe, hvis dette lovforslag bliver gennemført, og derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo klart, at det er rart, hvis man kunne få sådan en lidt udskudt frist til at betale sin skat, men vi almindelige lønmodtagere betaler jo kil-deskat, og et eller andet sted er det her sådan set bare en form for at tilnærme sig, at man betaler skatten det år, hvor man tjener pengene.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge Venstre, hvorfor det er så vigtigt, at erhvervs-virksomhederne skal have nogle fortrin, som vi andre ikke har. Hvorfor er det ikke en god idé, at de betaler skatten det år, hvor de tjener penge? Er Venstre ikke enig i, at hvis man har den ordning, at man betaler pengene, samtidig med at man tjener dem, mindsker det også muligheden for, at der er selskabstømmere eller andre, der render med dem undervejs?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Det var måske befriende, hvis Venstre havde lige så stor omsorg og interesse for almindelige lønmodtagere, som man har for de virksomheder, man her argumenterer for.

Lad mig også tilføje, at fru Mariann Fischer Boel gav udtryk for, at man skulle betale 50 pct. af gennemsnittet over de sidste 3 år, men der står også i lovforslaget, at hvis man har afvigende indtægter, kan der ske en reducere ring af acontobeskatningen.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Så bliver jeg altså nødt til at sige til både hr. Frank Aaen og hr. Verner sen, at hvis en virksomhed vælger at udskyde skattebetalingen til året efter, er det til en højere sats. Betaler man acontoskat, er det 34 pct., og vælger man at betale året efter, er det til en beskatning på 38 pct.

Det er også derfor, at lovforslaget i virkeligheden betyder, at når man har skummet fløden af det, altså fremrykket indbetalingerne, taber staten reelt 500 mio. kr. om året efter år 2000, fordi virksomhederne så kommer ned på den lave sats. Det er altså en ren likviditetsstramning for at pynte på tallene her og nu.

Brian Mikkelsen (KF):

I den seneste erhvervsredegørelse taler regeringen varmt og erhvervsvenligt om at forbedre kapitaltilførslen til mellemstore og mindre virksomheder, men med det her lovforslag hiver regeringen netop kapital ud af de små og mellemstore virksomheder og sikrer nu ifølge regeringens egne tal et merprovenu på 2,8 mia. kr. alene i 1998, og det må man jo trods alt sige også er en slags penge. 2,8 mia. kr. til næste år; 0,9 mia. kr. året efter.

Det er mange penge for små og mellemstore virksomheder, når man tænker på ikke kun likviditeten, men rentefordelen af dem, og de bør løbe tilbage til de små og mellemstore virksomheder og ikke ned i statskassen.

Acontoskatteordningen er efter min mening en fin ordning, når den går ad frivillighedens vej. Det er også dokumenteret, at mange, specielt store og kapitalstærke virksomheder, frivilligt er gået over til acontoskatteordningen, men de store kapitalstærke virksomheder er ikke problemet her, fordi så snart en virksomhed har den fornødne kapital, viser erfaringen